بسم الله الرحمن الرحيم

KONUŞANA DEĞİL KONUŞULAN HAKKA MİNNET EDİLİR

Günümüzün Müslüman müktesebatındaki ve insanlarındaki genel İslam anlayışı, *"Her doğru her yerde ve herkese söylenmez."* temelinde yükselmiştir. Bu yüzden Müslümanların tarihindeki pek çok olayın değerlendirilmesinin konuya vakıf çok özel insanlar tarafından yapılması gerektiği ve akide, amel ve ahlakı ilgilendiren pek çok konunun da herkese açık olmayacak şekilde sadece konuya vakıf insanlar nezdinde konuşulması gerektiği tartışmasız bir şekilde genel kabul görmüştür.

İşte bu yüzden yine Müslümanların gelen kabulü ile hayat tecrübeleri; Müslüman insanlara dinde kaynak olacak şekilde kabul edilmiş sahabe, tabiin ve teb'e tabiin dönemlerine ait pek çok olay, onlara ait pek çok akidevi, ahlaki ve ameli görüş sadece HAVAS (seçkin) olanların konuşabileceği konular olarak görülmüştür.

Bu durum Müslümanların akıl uzaylarında, toplumsal oluşumun (toplumsal ittifakın) "HAVAS-AVAM" şeklinde iki farklı düzeyin oluşmasına neden olmuştur.

"Avam" denilen kesim, ulema-selef-imam gibi sıfatlar yakıştırdığı insanların, kendi akıl yapılarından farklı bir yapıya sahip olduklarını, kendilerinin onların yol göstericiliğine muhtaç oldukları sonucunu bilerek ya da bilmeyerek içselleştirmiştir.

"Havas" denilen kesim ise gerçekten kendisine yakışır bir şekilde, pek çok olayı ve olguyu avama sansürleyerek aktarmıştır. Havas, avamı "en ufak bir sarsıntıda yıkılacak zayıf karakterli insanlar" olarak görmüş, özellikle tarihi olaylarda onların imanlarını sarsacağını düşündükleri pek çok gerçeği ya gizlemeyi ya da olduğundan başka şekilde görmelerini sağlayacak şekilde aktarma yolunu tercih etmişlerdir.

Bunun en güzel ispatı; günümüz dünyasında yaşayan genel halk kitlesinin, akidevi olarak genelde ŞİA-SÜNNİ arasındaki, özelde Mutezile, Eş'ârî, Hanefi, Maturidi, Zahiri, Selefilik, Caferilik, İsnâaşeriyye ve daha pek çok kelami mezhep arasındaki ihtilaflardan hiç haberdar olmamasıdır. Aynı şekilde fıkıh usulü ve fıkıh açısından Hanefi, Şafi, Maliki, Hanbeli mezhepleri arasındaki farklardan hiç haberdar olmamasıdır.

Genel halk kitlesi, bunları, Havas'ın kendilerine aktardığı şekilde "HAK MEZHEPLER" olarak bilmektedir. Bir konuda birden fazla HAKK'ın olmasının getirdiği akli çelişkileri hiç ama hiç düşünmemektedir.

Allah resulü Muhammed (a.s)'den sonraki birikimin en temelindeki saik kesinlikle budur. Resulullah'tan sonraki kültürel, siyasi, ahlaki, ilmi(!), bilimsel, felsefi, tarihi, tasavvufi ve daha bilumum kazanılmış bilgiyi bir kenara bırakıp Allah resulüne bakacak olursak; Hz. Muhammed (a.s) de dahil olmak üzere tüm resuller Yüce Allah'tan aldıkları risaleti, iletmek zorunda oldukları insanlar arasında hiçbir ayrım yapmadan her harfini olduğu gibi aktarmışlardır. Bunu yaparken *"Şu kesim cahildir, öyleyse onlara sadece anlayacakları kadarını ileteyim. Şu kesim*

şu konuyu bilmez, öyleyse onlara bilebilecekleri kadarını anlatayım." şeklinde bir kaygıyı hiç taşımamışlardır.

"Şunlar acemdir, Arap dilini bilmez, öyleyse onlara tercüme ve tefsir ederek anlatayım." gibi kaygılar da taşımamışlardır.

"Resulleri böylesine pervasız yapan şey nedir?" diye bir sual gelecek olursa derim ki (Zamehşeri'ye rahmet olsun) "Hiçbir resulün hiçbir şekilde insanlarla bir toplum oluşturmak gibi bir hedefi asla olmamıştır." Akidevi olarak resullerin böyle bir hedefinin olması da mümkün değildir çünkü eğer ki resullerin böyle bir hedefi olsaydı toplum kuramamış resullerin risaleti "risalet" olmazdı.

Allah, resuller eliyle yarattığı insana ferdi ve toplumsal yaşamları ile ilgili HAK olan ölçüler göndermiştir. İnsanların bu ölçüyü kabul etmeleri veya reddetmeleri tamamen onların kendi tercihidir. Hakkın ta kendisi olan "risalet", insanlar onu kabul ediyor diye daha fazla HAK olmayacak veya insanlar onu reddediyor diye HAK olmaktan çıkmayacaktır.

Her Mümin şu hakikati çıkmayacak şekilde aklına kazımalı ve aklının en temel değeri olarak almalıdır: Yüce Allah'ın insana ihtiyacı yoktur, Yüce Allah'ın risaletini insanlara tebliğ eden resullerin de insanların teveccühüne ihtiyacı yoktur. İnsanın insana ve tüm insanların da İSLAM'a ihtiyacı vardır.

Eğer insan Hakkın, adaletin, merhametin, hoşgörünün, eşit hakların temel olduğu, insanın insanla ve varlık alemiyle barışık yaşadığı bir toplum oluşturmak istiyorsa bunun tek yolu; toprağın suya muhtaç olması gibi muhtaç olduğu Yüce Allah'ın divanında boynunu bükmesi ve Yüce Allah'ın dinine hiç kuşku duymadan teslim olmasıdır.

Yok, bunu yapmayıp kendini MÜSTAĞNİ görürse/görüyorsa/görecekse bilsin ki *'EL-ĞANİY'* OLAN SADECE VE SADECE YÜCE ALLAH'TIR.

Yüce Allah'ın dinine teslim oldu diye kimse Allah'ı minnet altına sokamaz; teslim olmayıp inkâr etti diye de Yüce Allah bundan zarar görmez.

(KISSADAN HİSSE: İslam'dan konuşan veya Kur'an'ı konuşan hiç kimse insanlara minnet edemez, minnet ederse hakkı söyleyemez.)

İNSAN, HAKKI KONUŞANIN KONUŞTUĞU HAKKA (konuşana değil) MİNNET ETMELİ VE BOYUN BÜKMELİDİR.

Kusursuzluk sadece Âlemlerin Rabbi Allah'ın olabileceği bir şeydir.

الحمد لله رب العلمين

Ramazan Demir
15.06.2026